

## הטור האחרון

ישנם עתים בעולם של קין בפיקוח — הריפה, נבוננה, עוקצנית וקוטלת, וכיון שליהם הניר והזכות ופתחם נתרך בששלט: "כותבי הטורים רחבי הדעת ובכונין ללהך בשביביה". מתרומי "ארט" הם יוסיעו בצעד — ברוחם תל-אביבי רוחם.

ושלווה פסיעתם גם רב משמעית (בזהו נתברכו רק רושמי רשומות) רגליהם בודאי לא תצא משורקית ועל כן ענייהם חכמו... תינוקות שגמלו מהלב, כידום, דרכם אל ארבע הרוחות מוליכה: אחד יהיה עוד לנazi פרוש שנ — יהודי שיועד לטביה. אחד שיגדל כאנקער לטוהר, שני מלוכך שיריך נעריו. אחד שילך בשורות בני-הנוער שני ייטלי בשביביה. כי גודלה החמה ואורה הנדייב תפזר בפי חסך על העיר ובתיה, כי קטעים ורכים פעומות תל-אביב, רק גמלן מליח שדייה... כי שווים בעולם כל גמולן מליח כפרחים יופתחו מול חמה ושםם, לא ייקוד את גוף הטהור הרעב ודמס לא ניגר. ממשים... ואמנם לא פשוט וחלק עולמנו — אך טרם קוירוג יunganנו תחילה, כיצד יעבור החותול את המים או שמא מותב שירבב בירתיים, ולא יירטב, במוחיה?

אולי הוא יגדל ויהיה לנמר, ואז במושדר ובמתקה שפתיים כל שאלה תיפתר. או שמא מותב שנייה למים, פוליטיקה זהה עניין מסובב, אותה יעשנו מלacci השמים או מי שנוצר לשם כך יש עתים חזדים, להבם הוא כתער, בקרב שש מאד דמיוני היוצר, ובאבל מלים, גם תינוק וגם נער ישמשו כענמיא אחריו הקוצר. אך עצור! לא פרחי תינוקות בני הנוער, וטרם נולד הבניה הטהור, שיאחז בצווארנו ויטיף לשם יבתו על דרך אחרת לאור. כי בזאת הפוטעים קצרי המכנס פיטניים, זדרים, פרנסים של קהיל יברכו בדיבורו, בשירה ובצמר — חניתה, אילו, תל-עלם!

לא מושחק! ואבוי, ואבוי, אם יתם! עםדו גם יועס בשיריך הזוהר. פיטניים בקריות קיימים בזוכותם, בזוכתה של תנועת הנוער.

נתן ק.

תנוועתנו חולשה על פדו החווים הלאומיים והסוציאליסטים של העם וחומר הוא קיימת. כדי שתאה נושא רציני של יהודית, כדי שיוכלו בריה לששות את מהפכתם הנגדה בחיליכם לקיובן, עליה קלהות תנועת נוער במלוא המשמעות!

חייה, ערה, תוכסת ומחדרת יסומים ועשה-עשה. לא נוך בדרכם קלות, לא נינו לעשות את החירות נור פלטה. לא ניגר אחריו פרואיאו-זוניה ובפלוי טיקאניות.

את יעדרינו נמלא:

הוד יצירה רקע נפשי, הכרה عمוקה ונכונות להגשמה יומיומית אפורה, נשיר ארט, שומר בראיא ומושבר בגפו ובנפשו לשעות היום — בתנועה ובגער, ומהר — בקיובן במושבה ובכפר — בהנטהו של יעד הברתי גודל:

עתיד חדש לעם ולארט.

בכוחה של תנועה זוצת נבל לחול גודלות.

## בנהנאג' הראשייט

עicker עברותה של ההנאג' הראשייט על מלחקו היה השינויים — בהכנות מפעלי הקיז של התנועה ושנת העבודהhabah האחים:

ואלה מפעלי הקיז של התנועה: לנגורו "מצדחה" שני מחנות גליליים, שיימשכו בשבועו ימים.

לנגורו "אליזון" מושבותיים, בהם יעבדו ויהיו חי ממחנה שמוריים — למשך חודש ימים.

לנגורו "תל-עמלי" מחנות עבדה, עליי פררחים צופיילימורי למשך חודש וחצי ואחריהם מחנה

ארצני צופי השלהמוה למשך שבוע ימים. נדור "גיר" יעבד זוממה במשקים ואחריך

ישתחף בסמינר הריעוני שיתקיים במשמר העתק ווימישר חודש ימים.

את הדרבת התנועה בשנה הבאה עטלה ההנאג' הראשייט להבטיח ע"ז:

עריכת סמינairo למוסדרים להדרכה בתנועה מבין חבריו חברותה הנוער. הסמינairo יתקיים החודש בפתח התקווה, וUSES בליך בעיות ההדרכה של התנועה לאור הסתכלות בעוליה המעשית בפנייה התנועה.

בירורים עם קיבוצי הצעת שלויות לעובדה בתנועה; ניה בדבר הצעת שלויות לעובדה בתנועה;

בירורים עם גופים מוסמכים בדרבי הילוקה הביון; חוות לתפקידים שהומנו גרם ולחדרכת התנועה.

מועדות לקרהת השנה הבאה. תוכניות לשכבות השונות.

ଘוץ להכנות "לקראת ימים יבואו" — פעהה שוטפת:

השלמת פלונגת "גיר" שבכפר-מנחם; העברת המפעלי "קרע לפלית" ישראל";

ה עברת מפעל העזרה לברית-המעוזות במסנרת פעולות לינה ווי' ;

ארגנו יציאת חברי נדור "הדרה" המשתחררים מעובדרת בתנועה הבחשה; הוואות שוננות וועוד.

והארם — לתרום עצמה, עד תומה, אל הייעוד הגדויל:

לקשר את גורל היהודי בגורל העם היהודי;

לחשוף את גורל היהוד בתנועה — בגורל התנועה עה כויה;

את תויומיהם האפרור עם החזו; הימסן הנדרולים מועיקים אותן מוחאים אותן נו: להיות נסונין!

הנה, לאחר 13 שנה זינו לראשות-יבגנור. יש בכחונו לחתולות לרגעים מעלה למציאות ולהתיעצב לחשבו הדרך.

יש בכחונו להזרות בגאות ושםה — יצרכנו! היכננו, הקיטנו תנועה, יצרנו נסוי חומר ורותם — פפתה, עתונות קיבוצים במושבה, בחתייש בות — — —

הנחש ונש��ות תחת גפינו? האם תעוזר עינינו שמחת-הדרירים שטבעו ידרינו?

או ייקום בנו הכח לבחו, תקון, הצלחות את התנועה.

גלוועיניים ובהירוי מהשבה ננתח, נבדוק ונוציא מסקנות:

האם ניכשנו, האם לא טוב חינוכנו במחות? במבנה? באדריאאה? בשיטה החינוכית?

על רקס מזיאות אפורה חורשת תנעתנו עזיר צייר נית וסוציאליסטות חוש עטוק וקשה. שעות בין המשמות של עולם שוקע בום של דמים. רוחות كتاب נושאות ענני יאוש ואולת-יריד.

מה עושה התנועה, איך היא מנהכת. מה מאיר את דרכה?

על ואנו מшибים: פניו אל הארט, לטענו אלו לוחמים, אתו תנועה בתנועתנו פטה וונפהל.

טיפוח הארט ויכולתו, אמונה באדם, אהבת האי-דם, יצירתיות תרבות חיים הבריתית.

ניתן להינוך הפרט את מישמעותו החברתיות העומקה —

נכשיר את הפרט להיות אהוב-התנועה, אהוב ההבראה — ארט חברתי יוצר ולוותם.

מהו משטר החיים? הנסינו הינו נסוי והתיוארה הפסיכולוגיות מלמדים איזו איזנו — אין היינר בלי משטר חיים, בלי סגנון חיים.

הפקידינו מובע מעמו: נכונות גופנית ורוחנית של הפרט.

משטר החיים הצופי והחינוך העמלני מגלמים בתוכם אפשרויות עצומות. עליינו להוכיח את הצור פיוות, האזופות היהת את התנועה.

מאו מתחמד נופלה התביעות על שכבת הבוגר רום, ובצד. מכאו פחה לעלייתה או לירורתה של הפעולה בתנועה. ואם יבוא שינוי — קודם כל מכואו יבוא, כי השפה הזהות נתונה יותר מהאהרות לשליית האידואית המכונת, ובכוח ההכרה נבל לחול גודלות.

החשענו עבורה חינוכית מספקת בשכבה זו זאת? החצנו לפענה בתוקף ובכחוות מספיקים את התביעות? ותתשבה החיבות — יש להקשיע יותר עברות, יותר חינוך, יותר העמלה רעונית, ומפאו — יותר פעילות בחיי הנוער הסובב אותנו.

